

MISNE NAKANE
RASPORED MISNIH NAKANA KROZ TJEDAN
Od 17. do 23. lipnja 2024. godine

Nadnevak	Dan	Vrijeme svete mise	Nakana
17.06.	Emilija Ponedjeljak	07:30	+ Josip Komanac; Tomislav i Nikola Blažević; na nakanu
18.06.	Ljubomir Utorak	18:00	+ Marija Mihalić; Milan Radošević; na nakanu; Antun i Kata Miholović
19.06.	Bogdan Srijeda	07:30	+ Sofija i Davor Letica
20.06.	Margareta Četvrtak	07:30	+ Felicitas i Johannes Delmestri-Bergh, Mariana, Quido, Herbert i Jozefina Delmestri-Winkler, Otilija i ob. Sommer
21.06.	Alojzije Gonzaga Petak	18:00	+ Marija Smičiklas; na nakanu, ob. Baradić i Kalmeta; Dubravko i Janko Kralj; Ana Tomačić, ob. Požega, Belavić, Grginčić, za zdravlje
22.06.	Ivan Fišer i Toma More Subota	07:30 18:30	+ ob. Fištrović - vjenčanje Cindrić-Bišćan
23.06.	12. Nedjelja kroz godinu Nedjelja	09:00 10:30 18:00	+ Nikola i Matko Pavlaković, ob. Bedić, Mušura, Ursić, Mrljak i Leš; Josip i ob. Fundurulić; Ivan i ob. Gojšić; Zlata i Mato Tuškan, Danica i Nikola Šeničnjak; ob. Nosić i Medved; Ilija i Katarina Kordić + pro populo; krštenje Mara Hrvat + Željko Brinjak

NOVI CENTAR - KARLOVAC

web: <http://www.presveto-srce-isusovo.hr>
e-mail: zupa.karlovac2@zg-nadbiskupija.hr
tel. +385 47 414 633

**TJEDNI INFORMATIVNI LISTIĆ
ŽUPE PRESVETOG SRCA ISUSOVA
JEDANAESTA NEDJELJA KROZ GODINU
16.06.2024. - GODINA XI, BR. 44 (505)**

„Manje od svega sjemenja na zemlji postane veće od svega povrća“

Čitanje svetog Evanđelja po Marku

U ono vrijeme: Isus govoraše mnoštvu: »Kraljevstvo je Božje kao kad čovjek baci sjeme u zemlju. Spavao on ili bdio, noću i danju sjeme klija i raste – sam ne zna kako; zemlja sama od sebe donosi plod: najprije stabljiku, onda klas i napokon puno zrnja na klasu. A čim plod dopusti, brže se on laća srpa jer eto žetve.« I govoraše: »Kako da prisposobimo kraljevstvo nebesko ili u kojoj da ga prisposobi iznesemo? Kao kad se gorušičino zrno posije u zemlju. Manje od svega sjemenja na zemlji, jednoć posijano, naraste i postane veće od svega povrća pa potjera velike grane te se pod sjenom njegovom gnijezde ptice nebeske.« Mnogim takvim prisposobama navješćivaše im Riječ, kako već mogahu slušati. Bez prisposobe im ne govoraše, a nasamo bi svojim učenicima sve razjašnjavao.

Riječ Gospodnja. (Mk 4, 26-34)

**Misli za današnje evanđelje
Kraljevstvo u sjemenu**

Svaki dugački put započinje prvim korakom. Svaki veliki čovjek jednom je bio maleno dijete. Želimo li u svom životu postići velike stvari, ne treba se obeshrabriti da nam je to nemoguće. Počnimo najprije s nečim malim. Želimo li biti veliki ljudi, sveti, Božji, nemojmo se odmah obeshrabriti da to ne ćemo nikad postati. Počnimo prvo s malim. Na primjer, priznajmo da smo grješni. Ne košta puno, ali nas već usmjeruje na pravu stazu do Boga i njegova kraljevstva. Pokajmo se dakle za svoje grijehе i zazovimo Božje milosrđe.

1. Velik se postaje kada naučimo u malim stvarima svakodnevnice biti vjerni i ustrajni...
2. Koliko smo otvoreni Bogu toliko ćemo biti spremni od Njega i primati i rasti, donoseći plodove u svoje vrijeme – to je ljudski život...

ŽUPNE OBAVIJESTI:

- Hodočašće župa Karlovačkog dekanata na Mariju Bisticu biti će 29.06.2024. Polazak ujutro u 6 sati. Cijena po osobi 10 eura. Po dolasku zajednička ulazna procesija u baziliku Majke Božje Bistričke, 8,30 sati križni put, 11 sati Misa na otvorenom. Klanjanje u 13,30 sati, nakon klanjanja oproštajna procesija i odlazak. Na vrijeme se upisati radi broja autobusa koje na vrijeme treba rezervirati.
- Družba Misionara Krvi Kristove poziva na Svetkovinu Predragocjene Krvi Kristove, **01. srpnja 2024. u Prozorju**. Polazak u 16 sati ispred naše župne crkve. U 18 sati sv. Misa koju predvodi mons. Dražen Kutleša. Na ovo hodočašće pozvani su svi župljani a posebno pozivam članove župnog pastoralnog i ekonomskog vijeća, časne sestre, čitače, pjevače, ministrante, članove našeg vrijednog odreda za čistoću crkve, članove molitvene zajednice Krvi Kristove. Cijena po osobi 6 eura.
- U mjesecu srpnju i kolovozu 2024., večernje svete mise radnim danom i nedjeljom biti će u 19 sati, nedjeljne mise poldanice u 10:30 sati neće biti kroz ljetno vrijeme.
- U nedjelju 23.06.2024. pozivam svu školsku djecu, učitelje, profesore, roditelje da dođemo zahvaliti i na ovoj završenoj godini i svemu onome lijepome što smo primili. Na misi u 9 sati za djecu iz Osnovne Škole a na misu u 18 sati za djecu iz Srednje Škole.
- Ženidbeni naviještaj u župi prebivališta:
Luka Vuković, sin Željka i Vesne r. Petrina, M. Krleže 15, naša župa i **Ines Bokulić**, kći Antuna i Vesne r. Ženko, G. Tuškana 16, župa Centar. Žele se vjenčati na Dubovcu.
Vedran Švajcer, sin Gorana i Snježane r. Gotovac, M. Vrhovca 5, župa Novi Centar i **Katarina Pavlović**, kći Karla i Nade r. Perković, Tušilović 47e, župa Vojnić. Žele se vjenčati 29.06.2024. u našoj župi.

Sv. Alojzije Gonzaga

U dobi od 17 godina, odrekavši se prije markgrofovije u korist mlađega brata Rudolfa, stupio je u novicijat Družbe Isusove godine 1585. mladi plemić Alojzije Gonzaga, o kome je njegov otac don Ferrante sanjao kao o svojem nasljedniku na kneževskom prijestolju. Alojzije je napustio sjaj kneževskih i kraljevskih dvorova i zamijenio ga poniznim i strogim redovničkim životom. Alojzije se rodio 9. ožujka 1568.g. u Castiglioneu kod Mantove, u vrijeme snažne tridentske obnove, koja je Crkvi nakon potresa zadanog od protestantizma opet dala pouzdanje u sebe i u one vrednote koje su nastupom novatora bile veoma poljuljane. Na kućnome ognjištu duša pravog kršćanskog odgoja bila je dona Marta, Alojzijeva majka. Ona nije bila samo visoka plemkinja, već daleko više duboka kršćanka. Malome Alojziju usađivala je od malena ljubav prema molitvi, obraćanju i razgovoru s Bogom. Alojzije je veoma mnogo molio, a to znači da je imao veoma proživljenu

vjeru, koja mu je preko molitve Božju stvarnost približavala i s kojom je nastojao biti u trajnome dodiru. Druga vrlina, koju je Alojziju majka u srce usađivala, je ljubav prema siromasima. Alojzijevi životopisci rado spominju njegov boravak u vojničkom taboru, gdje je bio obučen u malu časničku odoru, gdje je nenadano opalio topom, gdje je naučio ponavljati rječetine vojnika ne znajući im pravi smisao i gdje je sanjao kako će jednom postati zapovjednik goleme vojske. Dakle, u njegovu djetinjstvu nije bilo samo sve na koljenima i u pobožnosti. Bio je živ dječak, a više će se uozbiljiti u 10. godini. Bilo je to 25. ožujka 1578., na blagdan Blagovijesti. Nalazio se tada u gradu na Arnu, crkvama i umjetninama bogatog Firenzi. U crkvi Presvete Bogorodice obećao je da će čitav život živjeti čisto. Da li je u tome času razumio dalekosežnost svoje odluke? Ne znamo! Znamo samo to, da joj je do groba ostao vjeran, a to je kudikamo važnije, nego ono prvo. I to je treća vrlina koja je resila Alojzijeve lik i zbog toga je stoljećima bio uzor onima koji su htjeli u idealnoj čistoći provesti mladenačko doba. Nalazeći se u Firenzi kao paž na dvoru Medici, Alojzije je stjecao odgoj i znanje, tada vlastitoj djeci aristokratskih obitelji. Učio ih je latinski, divno toskansko narječje talijanskoga i francuski. Igrao se s mladim princezicama u parku Boboli, učio plesati i sudjelovao u lovu na ptice. Nije se odmah zatvorio svijetu. Iako njegova dob još nije bila sposobna potpunoma upoznati svijet, ipak ga je barem nešto upoznao. Njegov plemićki položaj odvest će ga i na kraljevski dvor u Madrid, na dvor Filipa II. (1556.-1598.). Vidio je i doživio sav tadašnji sjaj i raskoš. I nije ga zatrovao ni zarobio. Ostao je slobodan prema njemu i u tome je Alojzijeva veličina. Ona je to veća što nije bio u dobi zrela čovjeka. U studenome god. 1585., Alojzije se odrekao markgrofije u korist mlađega brata, da bi potom stupio u isusovački novicijat u Rimu. Svršivši novicijat, započeo je više nauke na glasovitom rimskom kolegiju, od kojega se razvila današnja Gregorijana. Tu se povjerio duhovnom vodstvu jednom od najučenijih ljudi svog vremena, a bio je to Robert Bellarmino, kasniji kardinal i svetac. On je Alojzija veoma cijenio, radio na njegovoj beatifikaciji i želio biti pokopan do njegovih nogu. Alojzije se uistinu odlikovao nadasve lijepom dušom, te je s lakoćom svladavao tegobne putove posvećenja. Jednom ga prilikom neki subrat, za vrijeme sata rekreacije upitao, što bi učinio kada bi znao da će već sljedećega trenutka umrijeti. Alojzije je na to odgovorio kako bi se nastavio igrati. Kada je god. 1590. izbila epidemija kuge, Alojzije je među prvima pošao u pomoć oboljelima. Skrbio se o njima s nevjerojatnom ljubavlju i predanošću. No, sve je to kratko trajalo, jer se i sam bio zarazio. Na ulici je bio susreo umirućega bolesnika od kuge, pa ga je na ramenima odnio u bolnicu, ne osvrćući se nimalo na pogibao, već naprotiv, sretan kako je u njemu susreo Gospodina. Taj ga je čin milosrđa stajao života pa je preminuo 21. lipnja 1591. u 23. godini života, na dan koji je prethodno sam bio prorekao. Alojzije je proglašen svetim 1726.g., od pape Benedikta XIII. te postavljen mladima kao uzor čestita života, proživljena u čistoći i posve beskompromisno. Ime Alojzije je franačkoga porijekla i znači: slavan u bitci. Zaštitnik je: mladih, učenika i studenata.